

## СЕЛИДБЕ

са црних топола  
одселило се жуто  
лишће населило је  
птице селице смо  
из предела из људи  
из себе самих пут  
је једино уточиште  
је ли селидба увек  
заиста обећање  
повратка спаси ли нас  
одлазак још пре  
одласка између  
сна и  
јаве  
под нама  
цветају реке  
у бојама лишћа  
замукло сунце  
греје нас  
сећање на тежину  
трстењака у длану  
или цврчка

## БРОНЗА ПРЕКО РАВНИЦЕ

као тамна завеса диже се  
небеско коло црних  
метално-сјајних пега  
из ништавила засени све под собом  
на ветру се дивље њише  
циклон увије мисао  
у чипку од перја привидно  
тело с песмом украденом или  
половном или посуђеном  
која у тренутку може да заћути  
зујавци у лоповском урлању

над гроздовима последње малине  
 када се излије бронза преко  
 равнице кукуруз још пркоси  
 под тежином клипова одјекују  
 звоници близу и далеко  
 њишу се тополе под  
 променљивом лепршавом мембраном  
 у уху прате их напеви  
 коса из Старог континента у Нови свет  
 као део милионеровог плана  
 да у Америци настани све птице  
 из Шекспира године 1890.  
 осамдесет парова чворака  
 у Централ парк шта су  
 угледали где су се склонили  
 на које дрво спустили  
 у коју рупу како створили талас  
 за своје јато какво сунце су  
 видели је ли се за њих  
 разлила бронзана светлост

## ВИВЦИ

тамо далеко лежи море  
 широко уточиште као огледало  
 тамо далеко од насипа  
 на којем стојимо  
 јарболи у потрази  
 за перјем ветар вуче  
 на једва видљива острва  
 крај насипа шапућемо  
 песме на непознатим језицима  
 једно другом на ухо  
 над насипом се лове  
 обалске птице мраза  
 мочварних ниских трава  
 зависне од ноћи  
 месечине пуних бујица  
 одане сталним  
 сапутницима ветру и смрти  
 у мистичном крику  
 домотужје притиска дубље

час у маглу час у траве  
час у таласе час  
у мирно море  
лежи ту близу  
за овлашан поглед  
на сјајнозелено  
с телом с грлом  
с црним оком  
као с компасом  
у сусрет топлоти

## МЕДУЗА

сјани комадић земље  
пространа плажа као платина  
далеко је до мора  
од дина лепота  
је унаоколо слободнолебдећа  
медуза пулсирајући покрет  
у ниским водама чека  
да нарасте с плимом  
да је понесе с током  
дивља прозирна плесачица  
једна уз другу и уз воду  
меким сударима  
да понесе што даље  
благе мирисе у ветровима  
без чари у заточеништву  
у дивоти која смирује  
као звер у кавезу као лептир  
за стаклом што се ухвати  
у њену косу уништи је  
у тишини мора потајна  
у одразу облака цаклењача  
у нежном цвату

**SKIER**

сандале у длановима стопала  
 се предају динама у круговима  
 прелећу водене птице ветар  
 размрси клупко мисли вртложи  
 зауставља крила у ваздуху налет  
 надгласа у заборављеној мелодији  
 склањамо се у љубав  
 на тренутак сквотујемо  
 једно с другим изгубљено  
 острво ако не и фантомско  
 галија је која вековима плови  
 ка југу и ка истоку  
 њени јарболи светионици  
 његове траве миловалишта  
 за уморне и горке  
 остригари умачу  
 кљунове у муљевито дно  
 где бибавица открије  
 тајанствени свет да би  
 опет постали побожни  
 у вечерњем сивом светлу

(Са словеначкој превела Ана Рисџовић)